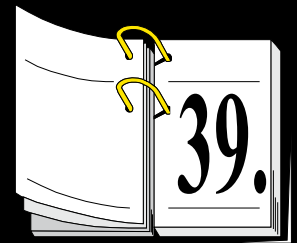

Týždenný glosár večerníkarov

alebo: čo nás páli, čo nás teší, čo nás udivuje

Biznis je biznis

Hneď dvaja známi sa mi zajeden deň postážovali na skoro rovnakú tému. Dalo by sa hovoriť o nereserioznosti a prehranej ziskuchtivosti manažérov a obchodníkov. Začalo sa to ešte pred týždňom, keď mi tretí známy povedal, ako plánuje aj s celou rodinou navštíviť vystúpenie ruského cirkusu na ľade prešovského zimného štadióna. „Vieš, to musí byť super, veď oni sú v tomto dobří,“ nádejal sa. O tom, že to až také super nebolo, som sa neskôr aj dopyčul. Na plagátoch, ktoré propagovali túto akciu, boli rôzne zvieratá, napríklad aj medvede, no nakoniec vystupovali len mačky. Deti mali pôvodne vstup zdarma, no to už tesne pred zápasom neplatilo. Nieko si to dobre spočítal, že žiaden rodič sa so svojim dieťaťom, či deťmi, neotočí na opätku a nakoniec kúpi lístky aj pre ne (pripomínam, že akciu neorganizoval súčasný prevádzkovateľ ľadovej arény).

No a druhý prípad? Ten hovorí o cene za liter burčiaku, ktorý predávajú neďaleko Františkánskeho kostola. Môjmu známemu sa z nej, ako hovoríme my východniari, „zderili oči“. Zdôraznil, že v iných mestách ho predávajú za polovicnú cenu. Čo poviete... Tomu sa hovorí nekresťanská cena - hneď vedľa božieho chrámu. Alebo, zhrnuté a podčiarknuté - biznis je biznis.

Odkaz

Minule som na priechode skoro zrazil mladú slečnu. Pri zatáčaní doprava z mosta spájajúceho Sídliisko II s námestím Alexandra Duchnoviča stála na kraji cesty partička mladých ľudí. Debatovali, smiali sa, to je to, čo som si stihol všimnúť. Zrazu sa však slečna otočila na základe toho, že s niečím nesúhlasila alebo sa jej nepáčilo niečo z rozhovoru a namierila si to rovno cez cestu. Toto trvalo zhruba sekundu odkedy som ich zaregistroval, po jej „výlet“ do stredu cesty. Ubrzdil som cca 20 cm od nej. Bez ironie by som chcel dotyčnej doporučiť, aby si dávala väčší pozor, pretože pár sekúnd hnevu môže ovplyvniť celý život, prípadne ho radikálne skrátiť.

Doma nikto nie je prorokom...

Keď sa mi dostalo do rúk piate číslo dvojmesačníka Světlo, recenzovaného odborného časopisu pre svetelnú techniku a osvetľovanie (vydáva ho spoločnosť s ručením obmedzeným FCC Public Praha), povedal som si,

že nezaškodí mi trochu prelistovať zahraničné novinky v odbore, ktorý som kedysi sčasti študoval na vysokej škole. Netušil som, že popri nových vedomostiach sa časopis priamo dotkne mojej terajšej práce i Prešova... Pred vyše rokom som uverejnil vo Večerníku článok o regulačnom systéme osvetlenia firmy SEAK Prešov. Jej majiteľ Ing. Jozef Sedlák sa v ňom zmienil aj o tom, že SEAK ponúkol mestskému úradu najprv experimentálne vyskúšanie tohto systému na reguláciu verejného osvetlenia mesta Prešova. Experiment sa aj určitý čas skúšal na jednej z malých ulíc na Sídliisku II, ale firma SEAK potom dostala stop a v experimente nemohla pokračovať. Vo Večerníku tento krok zdôvodnil i zástupca spoločnosti, ktorá spravuje verejné osvetlenie mesta, že z technického hľadiska je riešenie firmy SEAK zatiaľ iba polotovarom. Opäť sa však raz potvrdilo, že doma nikto nie je prorokom...

Čo technicky nevyhovovalo Prešovu, to s radosťou zobrali iní. Český odborný časopis Světlo uverejnil článok o Tesco - prvom obchodnom reťazci s efektívnou reguláciou osvetlenia. Koncom minulého roka firma SEAK oslovila vedenie akciovej spoločnosti Tesco Stories, ČR, so svojím regulačným systémom osvetlenia. Vedenie spoločnosti odsúhlasilo na realizáciu najprv dva objekty na Slovensku (vonkajšie osvetlenie distribučného centra Beckov a osvetlenie parkoviska hypermarketu Tesco na Zlatých pieskoch v Bratislave) a potom ďalšie tri objekty (dva v Česku a jeden na Slovensku). V článku je aj fotografia hypermarketu Tesco Prešov, kde nerovnomernosť osvetlenia parkoviska vyrieši tiež regulácia. Nakoniec už len pripomeniem, že týmito svojimi aktivitami sa a. s. Tesco Stories ČR a prešovská firma SEAK prihlásili k Európskemu roku kreativity a inovácie (je ním rok 2009)...

Viac komfortu

Po skončení kampane Európsky týždeň mobility sa uviedlo, že na slovenských cestách v posledných štyroch rokoch pribudlo viac ako šesťstotisíc motorových vozidiel. V utorku sa v mestách, kde funguje verejná doprava, jazdilo zadarmo. Ako sa vyjadrili viacerí vodiči, cestujúcich bolo v tento deň štandardne. Mnohí ľudia, ktorí sa denne prepravujú autami, podčiarkli, že by verejnú dopravu aj využívali, ale musela by byť komfortnejšia. Zrejme to bude jedno z riešení, aby došlo k väčšej ochrane životného prostredia aj priepustnosti našich ciest. Verejná doprava, keď je to v záujme spoločnosti, by mala byť viac podporená zo spoločenských zdrojov. Aby cestujúci nebol len kusom, ale človekom, ktorý chce pohodlne a dobre cestovať.

Čo máte na mysli?

Takouto otázku ma víta moje virtuálne konto v jednej sociálnej sieti. V poslednom období fenomén sociálnych sietí zachvátil celý svet. Psychológovia, a neviem akí iní odborníci, sa vyjadrujú, ako je všetko škodlivé a návykové. Predpokladám, že aj oni si každý deň prekontrolujú statusy svojich priateľov, hoci to verejne nepriznajú. Ja som tejto sieti vďačná. Našla som (znova) mojich spolužiakov zo škôl, vzdialených príbuzných, kamarátov na druhom konci sveta, dokonca môjho lektora taliančiny, vďaka ktorému som si dobrovoľne zopakovala gramatiku a dopísala slovička, aby som bola pripravená na ďalšie lekcie. Potším sa, keď kamarát uverejní prvú fotku svojej novonarodenej dcéry. A toto predsa nie je škodlivé.

